

ANGELČEK

(Priloga Vrtcu.)

Št. 7.

Ljubljana, dné 1. julija 1905.

XIII. tečaj.

Metuljčki.

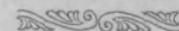
Metuljčki beli
So prileteli
Na pisano ravan,
Ko mladi vstal je dan.

Pa so dehteče
Rožice rdeče
Prosili prav lepō,
Naj jím čašice odpró.

A cvetke vrle
So med zaprle
Še bolj na čašic dno,
Metuljčkom dele to:

„Le marljiva
Bučela siva
Med naj pri nas dobi, —
Ne pa lenuh i vi!“

Gradiški.

Ženjice.

Dozorela je pšenica
Sredi širnega polja;
Urno v roke srp, ženjica,
Da bo zrnje prej doma.

Veter veje po poljani,
Lahnò s klasjem šepeta:
„Pride smrt ob uri rani,
Vsaka bilčica bo šla!“ . . .

Veter klasje pripogiba,
Da ihti in da šumi —
Naj se, naj se še poziba, —
Dokler smrt ne prihití . . .

Slavko Slavič.

